

Arrest

nr. 114 904 van 2 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 1 december 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen en de annulatie van de “*la décision d'exécution de l'ordre de quitter le territoire du 28/11/2013, en exécution de l'ordre de quitter le territoire avec remise à la frontière et privation de liberté, prise le 14/10/2013*” aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 28 november 2013.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 december 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KASONGO, die loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. In zoverre de vordering gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage) van 14 oktober 2013, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat overeenkomstig artikel 39/57 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) de in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet bedoelde beroepen bij verzoekschrift ingediend moeten te worden binnen de dertig respectievelijk vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Artikel 39/57, § 1 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in artikel 39/2 bedoelde beroepen worden ingediend bij verzoekschrift binnen dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze zijn gericht.

Indien het een beroep betreft dat is ingediend door een vreemdeling die zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing bevindt in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 of die ter beschikking is gesteld van de regering, wordt het verzoekschrift ingediend binnen vijftien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.”

Deze termijnen zijn van openbare orde en dienen strikt te worden toegepast.

Zelfs daargelaten de vraag of *in casu* de gewone beroepstermijn 15 dagen dan wel 30 dagen bedroeg, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij tegen het bestreden bevel van 14 oktober 2013 een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging in uiterst dringende noodzakelijkheid indiende op 2 december 2013, zijnde 46 dagen na de betekening van deze beslissing. Er blijkt op geen enkele wijze dat deze betekening niet op rechtsgeldige wijze zou zijn gebeurd. De ingediende vordering is derhalve laattijdig. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch behandelen (cf. RvS 18 juni 2004, nr. 132 671).

De verzoekende partij heeft echter steeds de mogelijkheid om aan te tonen dat haar laattijdigheid aan overmacht te wijten is. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, RW 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

In haar verzoekschrift geeft de verzoekende partij geen enkele rechtvaardiging voor het laattijdig instellen van haar vordering. De verzoekende partij verwijst enkel naar het gegeven dat hij op 2 december 2013 naar de Democratische Republiek Congo zal worden verwijderd, doch dergelijke uiteenzetting kan in geen geval worden beschouwd als een uiteenzetting van overmacht voor het niet tijdig indienen van een vordering tegen de verwijderingsmaatregel die reeds dateert van 14 oktober 2013. Met haar betoog toont de verzoekende partij geen overmacht aan. De ingediende vordering is dan ook niet ontvankelijk.

Tenslotte kan er nog op gewezen worden dat de toegankelijkheidsvereiste vervat in artikel 13 van het EVRM niet verhindert dat er voorwaarden van procedurele aard, zoals termijnen en vormvereisten worden gesteld aan een mogelijke klacht of dat bepaalde financiële drempels worden ingebouwd, in zoverre deze voorwaarden niet onredelijk en/of arbitrair zij of een vorm van machtsafwenning uitmaken (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM Deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Volume I, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, 118 en de aldaar aangehaalde rechtspraak).

De ingestelde vordering in zoverre gericht tegen van de tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}) van 14 oktober 2013 is onontvankelijk.

1.2. Bij het verzoekschrift werd eveneens gevoegd, een faxbericht van 28 november 2013, opgesteld door C.S., gericht aan Mr. KAYEMBE MBAYI met als mededeling, *“Ik fax u op vandaag, om u te melden dat dhr. M.B. een vlucht heeft op datum van 2/12/2013, met bestemming Kongo Democratische Rep (Ex-Zaire)”*

Het faxbericht bevat als hoofding, "*Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, RC 127bis (...), Steenokkerzeel*".

1.3. De Raad dient vast te stellen dat de repatriëringsmededeling in bijlage gevoegd aan het verzoekschrift echter geen bestuurshandeling is die de rechtspositie van betrokkene wijzigt of rechtsgevolgen teweeg brengt t.a.v. betrokkene. Raad benadrukt dat het betrokken faxbericht geen aanvechtbare administratieve rechtshandeling betreft. Het betreft een mededeling die slechts een materiële handeling is in het licht van een eerder getroffen en niet aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13*quinqies*) van 14 oktober 2013, betekend op dezelfde dag.

De ingestelde vordering in zoverre gericht tegen dit faxbericht van 28 november 2013 is derhalve onontvankelijk. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

2. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee december tweeduizend dertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. MAES